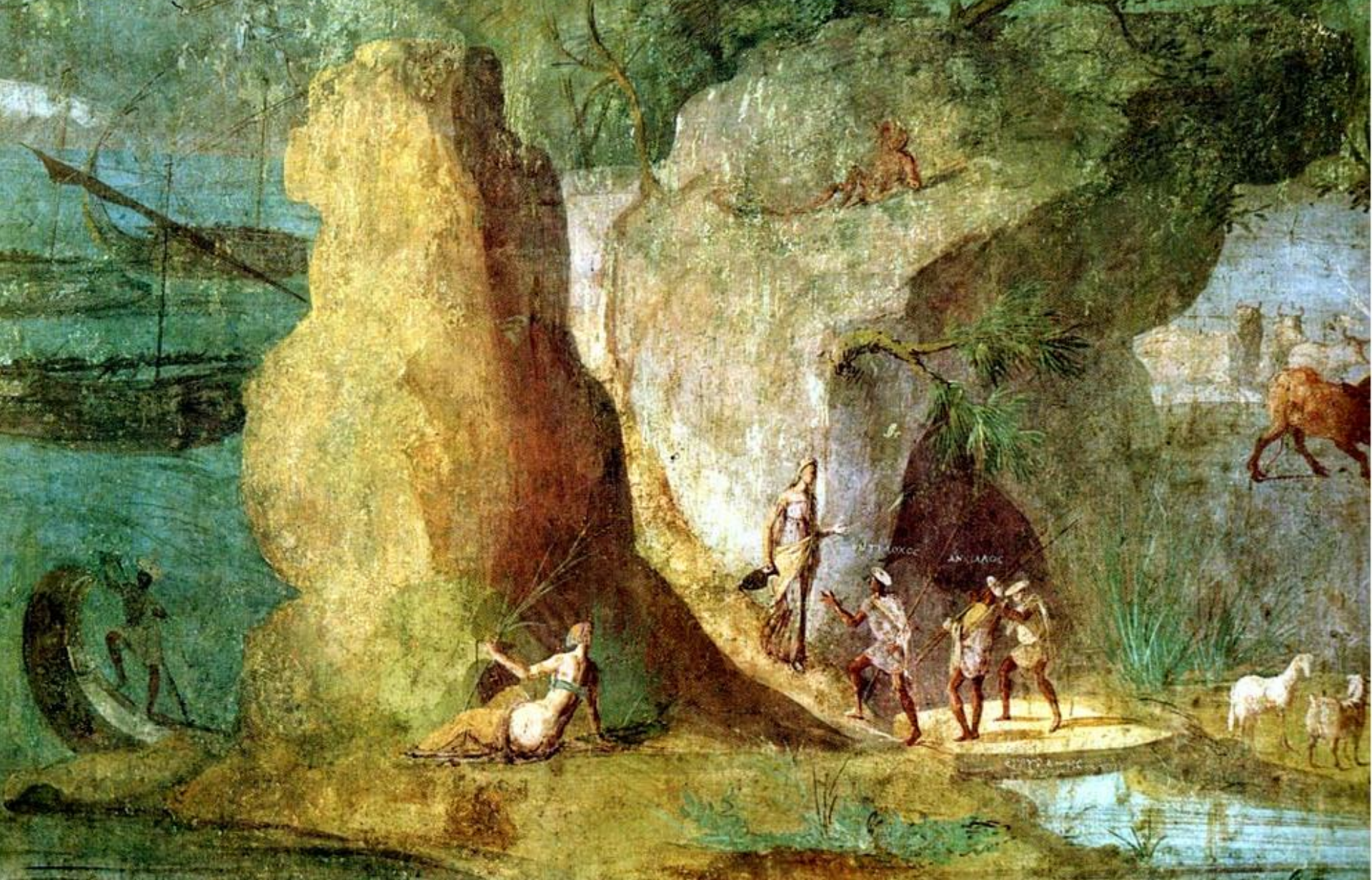

Στον Άδη , στις Σειρήνες , στη Σκύλλα και στη Χάρυβδη

Το καράβι του Οδυσσέα ταξίδεψε ως το τέρμα του
ωκεανού που βρισκόταν η είσοδος του Άδη.

Μπήκε ο Οδυσσέας στον
Άδη, έσκαψε λάκκο,
έσφαξε μέσα δυο αρνιά
και πρόσφερε δώρα
στους πεθαμένους,
αλεύρι, γάλα και κρασί,
νερό και μέλι.

Τότε μαζεύτηκαν πολλοί νεκροί τριγύρω. Ο Οδυσσέας είδε τον Αχιλλέα, τον Αγαμέμνονα κι άλλους πολλούς από αυτούς που σκοτώθηκαν στην Τροία.

Από μακριά είδε
και
τον **Σίσυφο**, που
αγωνιζόταν ν'
ανεβάσει ένα
βράχο στην κορυφή
ενός βουνού.

2. Ο Σίσυφος

Ο Σίσυφος, ο πιο πονηρός κι αδίστακτος απ' όλους τους ανθρώπους, κάποτε κοροΐδεψε ακόμα και το Δία. Εκείνος τότε έστειλε το Θάνατο και τον πήρε. Όταν όμως κατέβηκε στον Άδη, ζήτησε από την Περσεφόνη να τον αφήσει να γυρίσει για λίγο στην πατρίδα του, την Κόρινθο, να τιμωρήσει τη γυναίκα του, που δεν του έκανε νεκρικές τιμές και να ξαναγυρίσει στον Άδη. Η Περσεφόνη τον άφησε. Εκείνος όμως δεν ξαναγύρισε στον Άδη, παρά μόνο όταν γέρασε και πέθανε για τα καλά. Όμως ο Δίας ήταν πολύ θυμωμένος μαζί του. Τον καταδίκασε λοιπόν να προσπαθεί συνεχώς να ανεβάσει στην κορυφή ενός βουνού έναν τεράστιο βράχο. Όταν όμως έφτανε στην κορυφή, κατρακυλούσε ο βράχος πάλι ως κάτω. Ο Σίσυφος τον ανέβαζε ξανά κι ο βράχος κατρακυλούσε πάλι κι όλο αυτό γινόταν. Ο ιδρώτας έτρεχε ποτάμι από πάνω του, τον τύλιγε η σκόνη και το μαρτύριό του ήταν ατελείωτο. Έτσι τον βρήκε να τυραννιέται, όταν κατέβηκε στον Άδη ο Οδυσσέας.

Όμηρος, *Οδύσσεια* λ 593-560 (διασκευή).

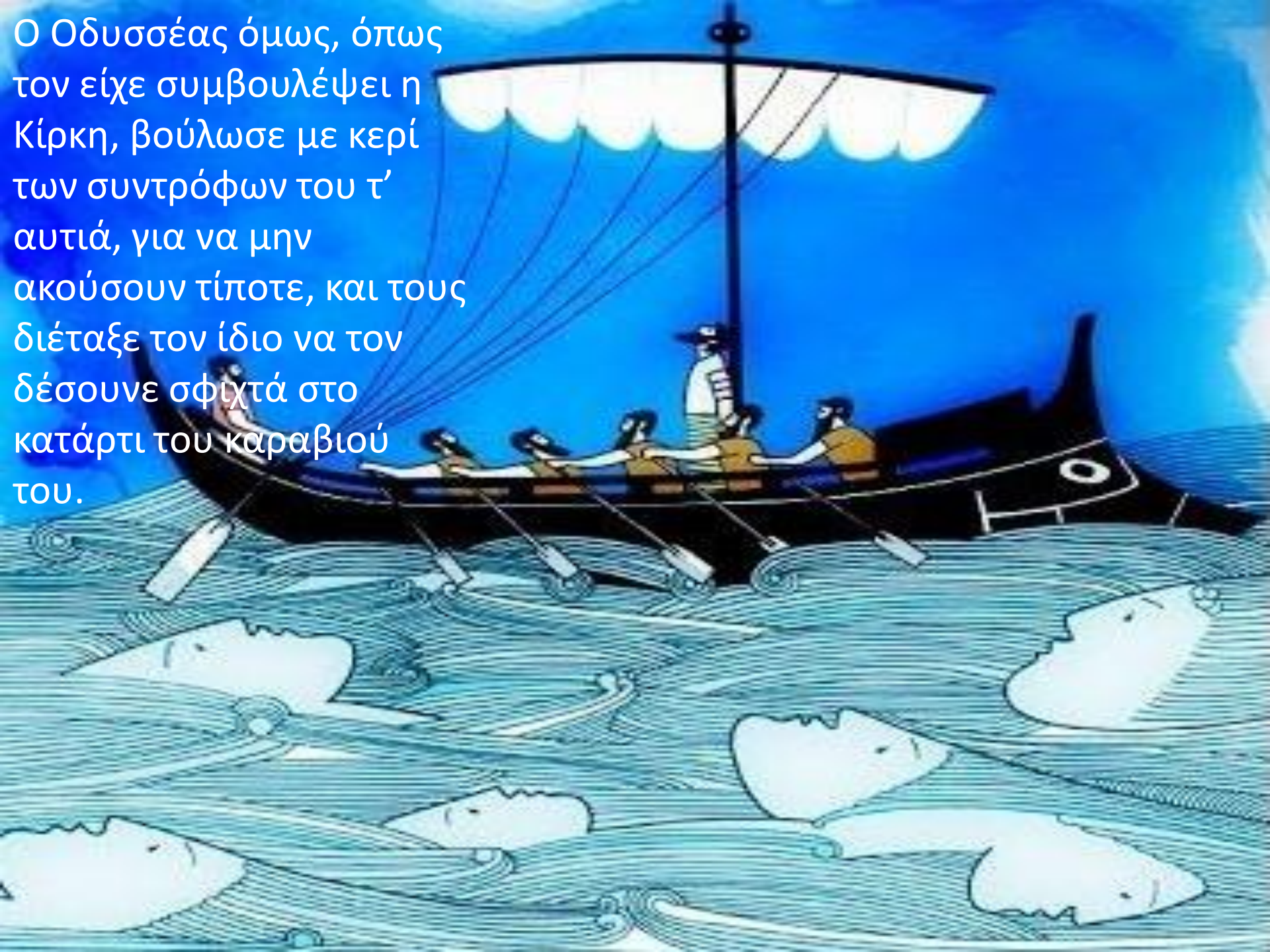
Μετά από λίγο έφτασε κι ο μάντης **Τειρεσίας** και τότε ο Οδυσσέας τον ρώτησε πώς θα τα κατάφερναν να φτάσουν στην Ιθάκη. Ο μάντης του είπε: «**Ο Ποσειδώνας σε μισεί**, γιατί τύφλωσες τον Κύκλωπα Πολύφημο, το γιο του. Όμως, αν δεν πειράξετε τα βόδια του θεού Ήλιου, όταν θα πάτε στο νησί του, θα φτάσετε μια μέρα στην Ιθάκη».

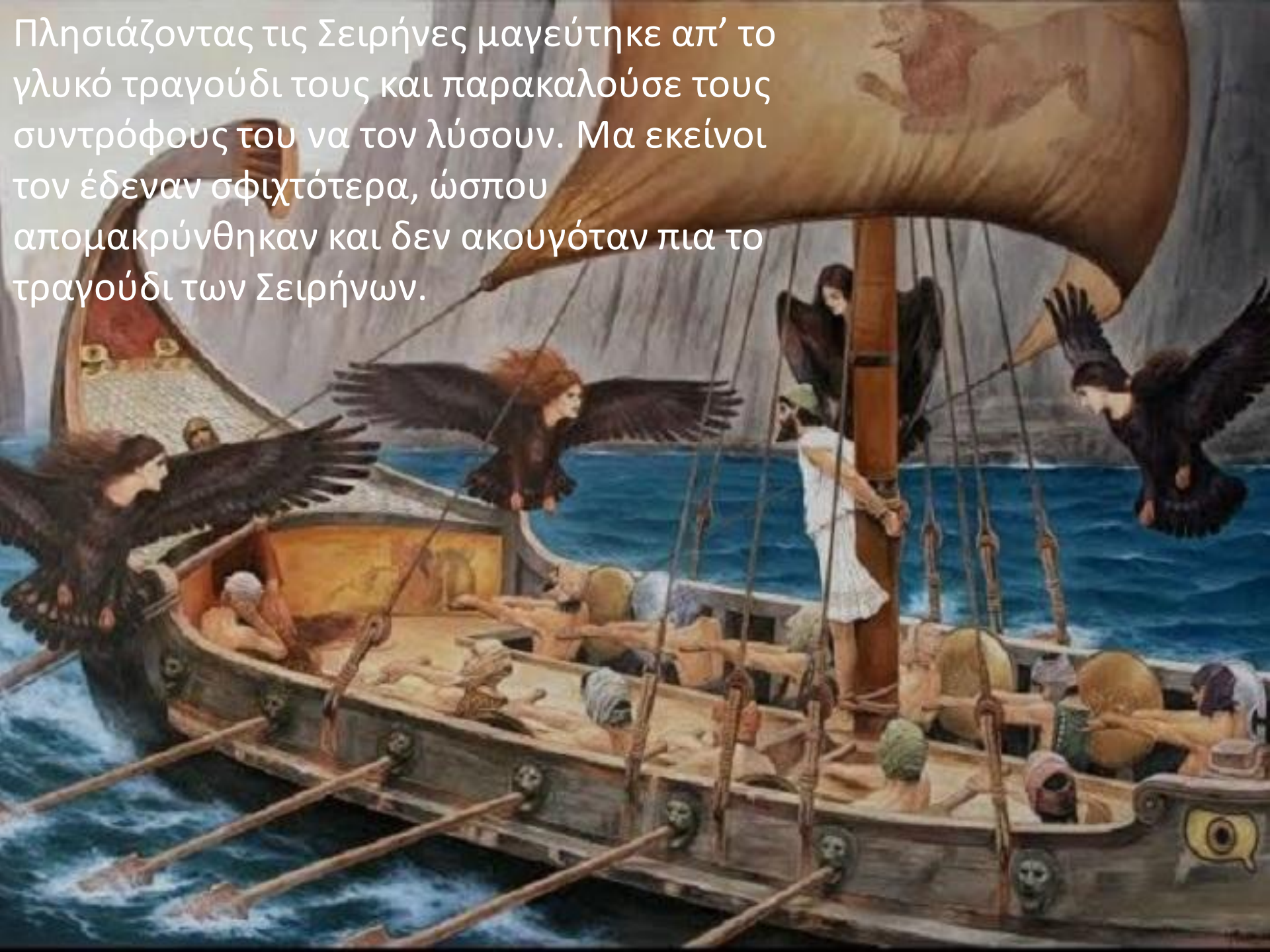

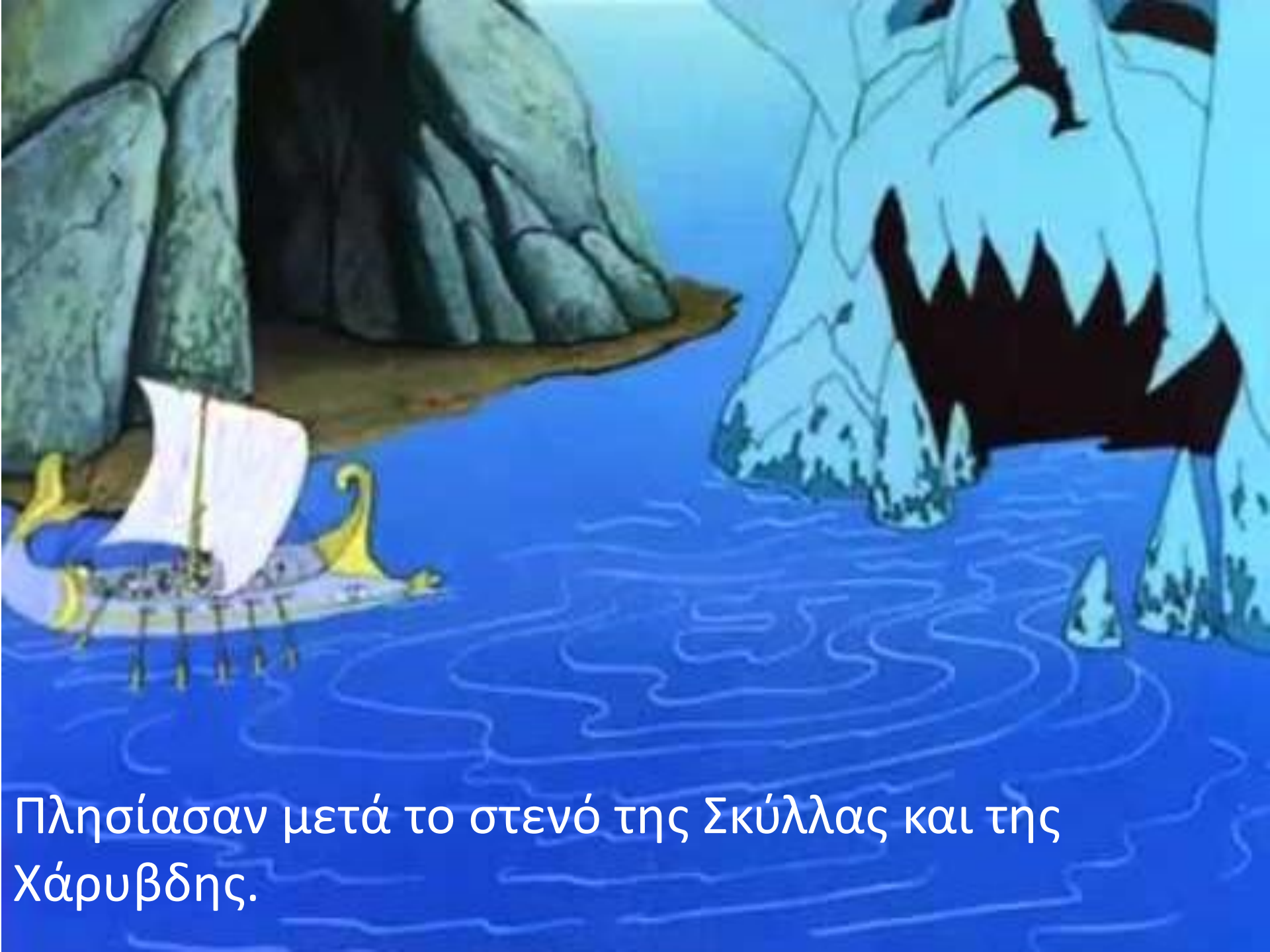
Φεύγοντας απ' τον Άδη, ο Οδυσσέας κι οι σύντροφοί του έφτασαν στο νησί των Σειρήνων. Αυτές μάγευαν τους ναυτικούς με το γλυκό τραγούδι τους κι όταν αυτοί πλησίαζαν, τους έτρωγαν.

Ο Οδυσσέας όμως, όπως τον είχε συμβουλέψει η Κίρκη, βούλωσε με κερύ των συντρόφων του τ' αυτιά, για να μην ακούσουν τίποτε, και τους διέταξε τον ίδιο να τον δέσουνε σφιχτά στο κατάρτι του καραβιού του.

Πλησιάζοντας τις Σειρήνες μαγεύτηκε απ' το
γλυκό τραγούδι τους και παρακαλούσε τους
συντρόφους του να τον λύσουν. Μα εκείνοι
τον έδεσαν σφιχτότερα, ώσπου
απομακρύνθηκαν και δεν ακουγόταν πια το
τραγούδι των Σειρήνων.

Πλησίασαν μετά το στενό της Σκύλλας και της Χάρυβδης.

Από το ένα μέρος του στενού η **Χάρυβδη** ρουφούσε το νερό της θάλασσας κι έπνιγε τα καράβια. Δεν την πλησίασαν και γλίτωσαν. Από το άλλο μέρος όμως η **Σκύλλα**, κουλουριασμένη στη σπηλιά της, τέντωσε τα έξι φοβερά κεφάλια της, άρπαξε έξι συντρόφους και τους έφαγε.

Πέρασαν κλαίγοντας από το φοβερό στενό και βρέθηκαν στην ανοιχτή θάλασσα.